

gaar den Vej, som blev paaapeget af det ærede Medlem for Holbæk Amts 4de Valgkreds.

Men der var en anden Ting, jeg gerne ved samme Løjlighed vilde gøre opmærksom paa angaaende denne Voldgift. Jeg er nær ved at være sikker paa, at det Forhold, jeg vil berøre, ikke indeholdes i selve Forslaget, men jeg er ikke sikker paa, at det ikke kan faa Betydning, skønt der ikke staar noget derom i Forslaget. Det, jeg sigter til, er, at det vistnok vilde være baade rigtigt og nødvendigt, at Voldgiftsmændene, forinden de skride til at opfylde det Hverv, de have, nemlig at afsige Kendelsen, skulde prøve Mægling imellem Parterne, om der ikke ad denne Vej kunde opnaas mindelig Overenskomst mellem dem. Saa vidt jeg kan skønne, staar der intet i Forslaget om, at man skal gøre noget saadant, men der staar ganske vist heller ikke noget om, at man ikke maa gøre det, saa jeg antager egentlig, hvis Forslaget bliver til Lov i den Skikkelse, det har, at der ikke vil være noget til Hinder for, at man forsøger en saadan Mægling mellem Parterne, forinden man gaar til at afsige Kendelsen. Men jeg tror, det vilde være baade rigtigt og godt, om selve Lovforslaget kom til at indeholde en Bestemmelse i den Retning, saa at det blev paalagt Voldgiftsmændene som en Pligt, forinden de afsige Kendelse, at forsøge, om Forlig ikke kan opnaas. Jeg tillader mig derfor at henstille til det kommende Udvalg at tage det Spørgsmaal under Overvejelse, fordi jeg er aldeles sikker paa, at i langt det overvejende Antal Tilfælde vilde det slet ikke komme til Afsigelse af Kendelse, hvis man fastslaar, at der skal prøves Forlig i Sagen forinden.

Jeg vil dernæst blot gøre et Par Bemærkninger til de enkelte Paragraffer i Lovforslaget. Allerede i § 1 er der en Bestemmelse, som jeg ikke ret forstaar, en Bestemmelse, som jeg tror let kan afstedkomme nogen Forvirring, og en Bestemmelse, som jeg tror under alle Omstændigheder helst bør gaa ud. Der staar nemlig efter: „levende Kvæg, Heste, Svin og Faar“: „eller saadanne Husdyrs levende Afkom.“ Jeg forstaar ikke, hvad der menes dermed, om man mener, at det er de ganske unge Dyr, eller hvad Meningen i det hele taget dermed er, thi det er jo dog i Virkeligheden saa, at — ja, hvad skal jeg sige — om et Bæst end er nok saa gammelt, saa er det dog et Afkom af et Par Heste eller til den anden Side, om en

Gris er nok saa lille, er den jo, naar det kommer til Stykket, dog et Svin alligevel, saa jeg begriber ikke, hvorfor den Sætning i det hele taget skal ind, jeg synes, det forstyrrer Meningen, jeg mener, den er overflødig, og hvad der er overflødigt, er jo nærmest af det onde. Jeg tillader mig derfor at henlede det kommende Udvalgs Opmærksomhed paa denne Sætning og anbefaler det at overveje, om den ikke bør gaa ud.

Dernæst er der i § 3 ogsaa et lille Ord, jeg gerne vil gøre opmærksom paa, skønt det, om jeg ikke tager fejl, allerede er nævnt af et æret Medlem, det er Ordet „fraværende“. Jeg er ikke klar over, hvad der menes dermed, der kan jo menes adskillige Ting. Det ærede Medlem for Søndervinge (Rasmus Hansen), som i Gaar havde Ordet om denne Sag, sagde, at man ved „fraværende“ tænkte paa dem, der gøre Forretning pr. Brev eller lignende. Det kan være meget muligt; ind under det kunne jo ogsaa de falde, der handle pr. Kommissionær, men hvad man i det hele taget mener dermed, staar mig i hvert Fald temmelig uklart. Jeg tror derfor, at man i Udvalget bør have sin Opmærksomhed henvendt paa at definere det noget nøjere, hvad der sigtes til med Ordet „fraværende“; thi naar denne Lov træder ud i Livet — og jeg haaber, at det bliver snart —, var det jo ønskeligt, at den blev saa klar og let forstaaelig som muligt. Det er jo nemlig i alt væsentligt Lægfolk, som faa med den at gøre, og netop derfor er det endnu mere ønskeligt med Hensyn til dette Forslag end med Hensyn til Forslag i al Almindelighed, at det bliver saa tydeligt og saa klart og saa lidt omdisputabelt som vel muligt.

Jeg anbefaler Forslaget paa det bedste, og jeg vil haabe, at det kommende Udvalg vil kunne gøre det Arbejde, som Forslaget trænger til, saa hurtigt, at Forslaget endnu i denne Samling kan ophøjes til Lov, thi jeg tror, som sagt, at der er en virkelig Trang til det, og jeg er den højtærede Minister taknemmelig for, at han har fremsat det.

P. Madsen: Jeg frafalder Ordet.

Jørgensen: Der er af et Par ærede Talere udtalt, at de troede, at skønt vi have færre Processer, have vi mere Bedrageri i disse Handeler end før. Jeg tror imidlertid, at det tværtimod har forandret sig til det bedre. Alligevel mener